

Hamburk – Boston – Rio de Janeiro –
Johannesburg – Tokio – Melbourne (nové)

Oběžník č. 5_listopad

Všem magentům studujícím 1. ročník Pokračovací makademie!

Zanedlouho podstoupíte praktickou zkoušku z *Čarodějných fixačních dovedností*. Vedoucí zkoušky Engbert Eder má pro vás několik upozornění:

1. V případě pokusu o podvodné jednání (především používání zakázaných pomůcek, například manauských popínavých pout) budete ze zkoušky okamžitě vyloučeni. Vyřazení budete i tehdy, pokud si s sebou vezmete nástroje nespádající do kategorie „magická pouta“ (například uspávací pomůcky).
2. Čarodějní průvodci smějí být při zkoušce přítomni, aby zajistili dobití magickou energií. Nesmějí však zasahovat do průběhu zkoušky. Čarodějné chytré hodinky musejí být vypnuty.
3. Určení tvorů ke spoutání probíhá losováním.
4. Zkoušku lze přerušit tak, že odložíte pouta na zem a tvorů se ukloníte.

V zastoupení:

Amanda Adamsová

SJMM International, ústředí

1. KAPITOLA

Létající rikša

Někdy sním o tom, že mám úplně normální rodinu. Ale pak se probudím a všechno je stejně šílené jako dřív.

„Tak pojď sem, ty paličatá tvrdohlavá potvoro!“ pokřikovala dole moje máma, Edvina. „Nepřej si mě, jestli to vejce zase někde schováš nebo ho pustíš na zem!“

Ozvaly se hlasité rány. Mamka zřejmě při honbě za Krokem porazila pár kusů nábytku. Krok byl její nosník a podle vzhledu mohl být kříženec zlomyslné vrány a oškubané černé sovy. Hlasitě skřehotal pokaždé, když snášel vejce nebo měl mizernou náladu. Takže pořád.

Vstala jsem a přistoupila k oknu. Střechu garáže pokrývala jinovatka a z malého komína stoupal k ranním červánkům temně rudý kouř. Můj táta, Enno, zřejmě už zase pilně pracoval. Možná dokonce přes noc. Někdy, když dostal nápad na další čarodějný nástroj, se na dlouhé dny zavíral do dílny a dveře otvíral, jen když jsme mu nosili jídlo.

„Ááááh, je sedm hodin a třináct minut, sobota 15. listopadu,“ hlásila z čarodějných chytrých hodinek zívající Glenda, má hodinková